

LIAUDIES ŠVIETIMO DARBUOTOJAI!

Kelkite vaikų mokymo kokybę, kovokite už glaudų mokyklos ryšį su gyvenimu, su gamyba! Skiepykite augančiajai kartai meilę darbui ir atsidavimą tarybinei Tėvynei, komunizmui!

(Iš TSKP CK Sūkių Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 42-osioms metinėms).

DIDŽIAJAM SPALIUI

Gera!

Neseniai V. Kudirkos vardo bei Stalino vardo kolūkiuose prie naujai statomų karvidžių sustojo mašinos, dar šviežiais sakais kvepiančiais naujais langais ir durimis pakrautos.

Tai Zarasų stalių dirbtuvės gaminiai. Džiaugiasi kolūkiečiai, džiaugiasi ir staliai, jau įvykdę metinį planą 111 procentų.

Per 10 šių metų mėnesių jie davė gaminių už 1.111.000 rublių. Tuo tarpu pernai per visus metus stalių gaminiai tesiekė 800.000 rublių sumą.

— Tegul tai bus mūsų dovana Didžiajam Spaliui, — vienbalsiai nutarė staliai.

Prieš dvejus metus, grįžęs iš Tarybinės Armijos, Lioginas Petkevičius atėjo dirbti į kelių statybos ir eksploatacijos ruožą Nr. 29. Daug įvairių krovinių per šį laikotarpį pervežė jo vairuojamas savivartės. Bendradarbiai ir vadovai pamilo Lioginą už jo darbštumą, atvirą širdį. Šiuo metu L. Petkevičius padeda remontininkams taisyti kelius. Lenktyniaudamas Didžiojo Spalio 42-ųjų metinių garbei, išdirbio normas jis įvykdė 120–130 procentų.

Nuotraukoje: Lioginas Petkevičius.

J. Blaževičiaus nuotr.

METINIS PLANAS ĮVYKDYTAS

Iš sukūrimo meistro Z. Mikulavičiaus, siuvėjos Br. Zaleckaitės, meistro Novotorovos ir kitų darbščių vietinio ūkio valdybos masinio siuvimo cecho darbininkų rankų per spalio mėnesį išėjo 4200 chalatų ir 1400 spec. pirštinių.

Tuo jie viršijo spalio mėnesio, o kartu ir metinį planą.

J. Pupekis

Milijonas plytų

Šįmet gavome eilę naujų mašinų. Tai molio kasimo ekskavatorius, molio malimo valcai, du galingi dizeliniai — 90 ir 45 arklio jėgų galingumo ir kt.

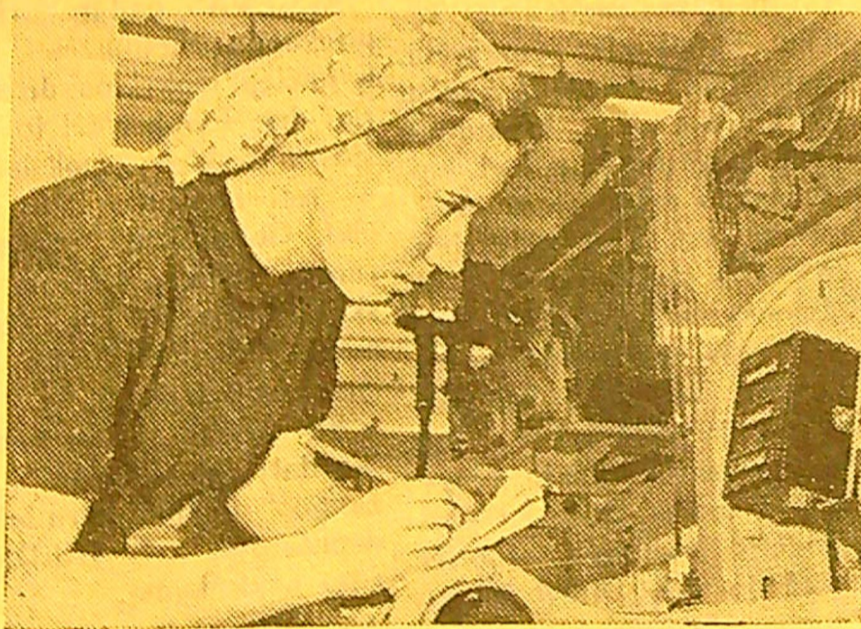
Naujai gauta technika įgalino sėkmingai įvykdyti metinį planą, pagaminant milijoną plytų.

Pirmasis milijonas plytų — tai mūsų puikių darbininkų, tokių, kaip ekskavatorininkas Jonas Pu-

žas, įvykdantis normą 120 procentų, plytų krovėja Ona Kairelytė, išdirbanti 1,5 normos, ir daugelio kitų.

Ši mūsų laimėjimą skiriamame Spalio revoliucijos 42-ųjų metinių garbei. Ir ateityje visomis jėgomis stengsimės dirbti taip, kad duotume kuo daugiau statybinės medžiagos dėl naujai augančių pastatų.

Antanas Jurgelionis
Dervinių plytinės vedėjas

PIRMŪNŲ TRIBŪNA

Mūsų laukininkystės brigados linininkystės grandis šiais metais augino 16 hektarų linų. Pavasarį mes įsipareigojome iš kiekvieno linų hektaro išauginti po 4 cent sėmenų ir gauti po 4 cent linų pluošto. Duotą žodį mūsų grandis beveik ištesėjo. Linų sėmenų prikūlėme beveik po 4 cent, paskaičiavus, po 4 cent linų pluošto duoda ir linų šiaudeliai. Kolūkis iš mūsų grandies augintų linų jau gavo 83 tūkstančius rublių pajamų, kas sudaro nedaugiau kaip ketvirtadalį visų pajamų, kurios dar bus gautos.

Savo laiške aš noriu pasakoti, kad linai pas mus

KAIP AUGINAME LINUS

dera, apsimoka auginti, tik reikia juos auginant nešykštėti darbo. Linams, kaip ir rugiams, kviečiams ir kitoms kultūroms, svarbu žemė. Geriausias priešėlis jiems yra daugiametės žolės ir įvairūs plėšiniai. Tuo mes puikiai įsitikinome šiais metais. Linus žymiai mažiau puolė piktžolės ir mažiau tereikėjo ravėti.

Zemės įdirbimas — viena svarbiausių priemonių, nuo kurių priklauso linų derlius. Pasistengėme, kad visa žemė, skirta linams, mūsų grandyje būtų suarta iš rudens. Iš rudens suarta

dirva pavasarį būna pakankamai puri, o svarbiausia — joje susikaupia pakankamai drėgmės. Taip pat iš rudens suarta dirva padėjo mums laiku atlikti linų sėjimą. Dirvas suarėme 20 cm gyliu. Pavasarį sulėkščiavome, kelis kartus nuakėjome, pradžioje paprastomis akėčiomis, o paskui spyruoklinėmis. Svarbu, kad nebūtų išversta velėna.

Prieš sėjimą pas mus dirva buvo puri, paviršius lygus. Negalima užmiršti ir tai, kad linai taip pat mėgsta įtręštą žemę: reikalingos ir mineralinės trąšos.

Jų, tenka prisipažinti, linams šiais metais mes davėme nedidelį kiekį — po 80–100 kg amonio salietros, kadangi geras linų priešėlis — derlinga dobiliena ir plėšiniai.

Dabar dėl sėjos laiko. Pasėsi anksti — grūdas pateks į šaltą žemę, suvėlinsi sėją — neužteks drėgmės. Žemė įšilo 10–12 laipsnių, sėk drašiai. Neteisinga vėlinti sėjimą, laukiant šiltesnio oro. Jei žemė reikiamos temperatūros, šaltas oras net ir šalnos nepakenkia. Gegužės mėnesio pradžioje pasėję linus mes išlošėme. Rugpiūčio pabaigoje linai pasiekė reikiamą

brandą, ir pradėjome jų rotimą. Tas leido mums esant gražiam, šiltam orui tvarkingai sudoroti linus nuo laukų.

Papildomai linus tręšėme tik vieną kartą: amonio salietra po 18–19 kg į hektarą, kada linai turėjo po 3–4 poras lapelių. Po dviejų savaičių pasėlius išravėjome.

Ankstyvesnieji ir šie metai mums parodė, kad juo daugiau įdedi triūso, juo daugiau pažįsti linų agrotechniką ir prisilaikai jos, tuo geriau jie dera.

J. Miškinis

J. Zemaitis vardo kolūkio linininkystės grandininkas

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

lapkričio

3

ANTRADIENIS
Nr. 131 (1861)

Kaina 15 kap.

SPARČIAI KULKIME JAVUS!

Kuliami dviem pamainomis

„Anksčiau iškulti, daugiau grūdų supils į aruodą,“ — taip sakoma liaudyje. Niekas, žinoma, to neužginčys. Kas tiesa, tai tiesa. Tačiau kaip greičiau iškulti — toks klausimas mus jaudino visą laiką. Pas mus pagalbiniam ūkyje yra dvi brigados, o kuliama turime tik vieną. Iškilo grėsmė suvėlinti kuliama.

Eiliniame gamybiniame pasitarime, kuriame svarstėme kūlimo eigą, žmonės pasiūlė kulti dviem pamainomis. Pirmosios brigados žmonės, kadangi kūlimas vyksta jų brigadoje, kuls naktį, o antrosios — dieną. Dabar iškilo klausimas, ar sutiks kuliamosios mašinistas P. Medinis be poilsio dirbti dvi pamainas (jis kuliamosios mašinistas ir kartu traktorininkas).

— Dėl manęs nesijaudinkit, ištesėsiu, — pasakė jis.

Kuliant dviem pamainomis, per trumpą laiką sugebėjome jau iškulti lubinus nuo 115 hektarų ir nuo 114 ha rugius. Dabar kuliami vasarą. Vietoje 6–7 tonų, kasdien prikuliame po 13–15 tonų grūdų. Negalima nepažymėti sąžiningo kuliamosios mašinisto P. Medinio darbo, darbininkų A. Juodinio, S. Tvardausko, Z. Šileikienės ir kt. Kūlimas dviem pamainomis — po 16 valandų į parą, leis mums artimiausiomis dienomis supilti visą šių metų derlių į aruodus.

P. BONDAREVAS

Zarasų vietinio ūkio valdybos pagalbinio ūkio vedėjas

Dviemis kuliamosiomis

„Tarybinio artojo“ kolūkininkystės brigadose nuo aušros iki sutemų prie pabaigos artėja grūdinių kultūrų kūlimas penktoje brigadoje, kur kuliamosios mašinistu dirba Vainiūnas. Sparčiai kuliama ir pirmoje brigadoje, vadovaujamos brigadininko E. Pupekio, kolūkiečiai.

V. Daujotytė

Vologdos linų kombinate plečiasi lenktyniavimas Didžiojo Spalio 42-ųjų metinių garbei.

Aukštus gamybinius rodiklius pasiekė komjaunuolė Nina Tiutina. Dirbdama prie 6 staklių, ji viršija užduotį ir išleidžia tik pirmarūšę produkciją.

Nuotraukoje: audėja N. Tiutina suveda savo darbo rezultatus pagal staklių skaitliukus.

A. Židkovo nuotr. (TASS).

Verkia javai kluonuose

„Tarybų Lietuvos“ kolūkis neskuba kulti

Nors kolūkis turi vieną kuliama K-117, tačiau nėra nei pastovios kūlėjų brigados, nekuliama ir dviem pamainomis. O nekultų javų dar pilni kluonai. Javai, suvežti nuo 200 ha, tebelaukia kūlėjų.

Štai, penktadienį, pervežė kuliama iš I į III brigadą. 10 kilometrų „vežė“ visą dieną. Ir nė vieno pėdo neiškūlė. O argi to negalima buvo atlikti per kelias valandas?

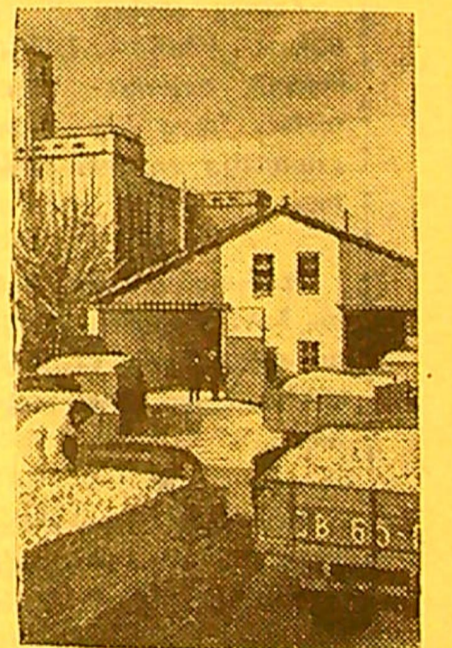
Ir verkia javai kluonuose, pelių kuliama, barsto niekais brandų grūdą. O kolūkio valdyba ir toliau snaudžia, ramindama save — spėsim.

E. Strikas

—★—
ELEVATORIUS PRIIMA
NAUJO DERLIAUS
GRŪDUS

STAVROPOLIO KRAŠTAS — vienas iš kukurūzų sėklos tiekėjų centriniam ir vakariniams šalies rajonams. Stambiausias krašte Apolono elevatorius jau priėmė tūkstančius tonų kukurūzų „VIR-42“.

Visi kukurūzų priėmimo, apdirbimo ir pakrovimo darbai čia mechanizuoti.

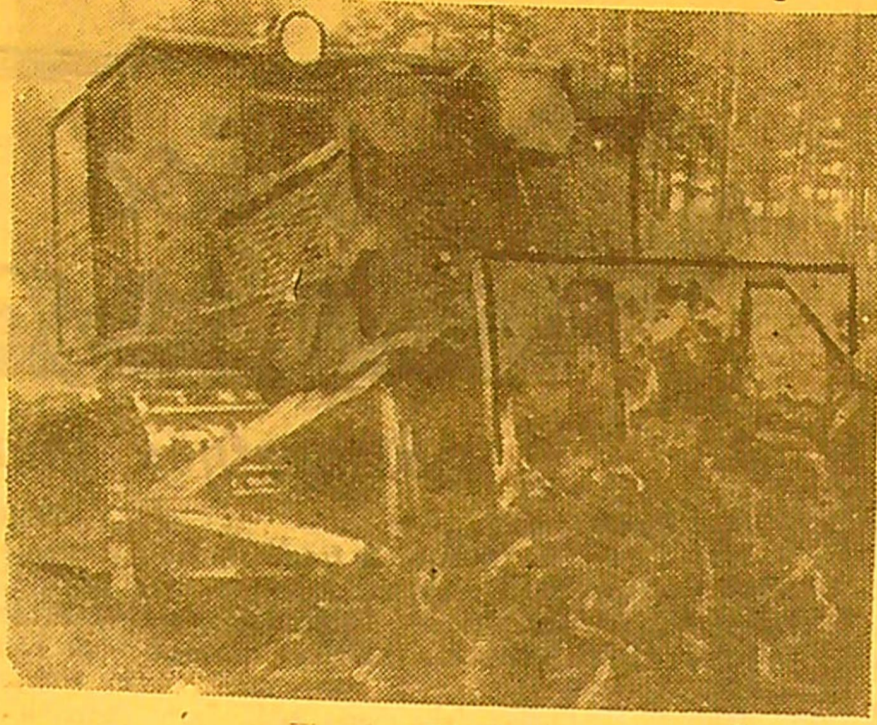

Nuotraukoje: automašinos su naujo derliaus kukurūzų sėklos jau atvyko į Apolono elevatorių. (TASS).

Trumpai

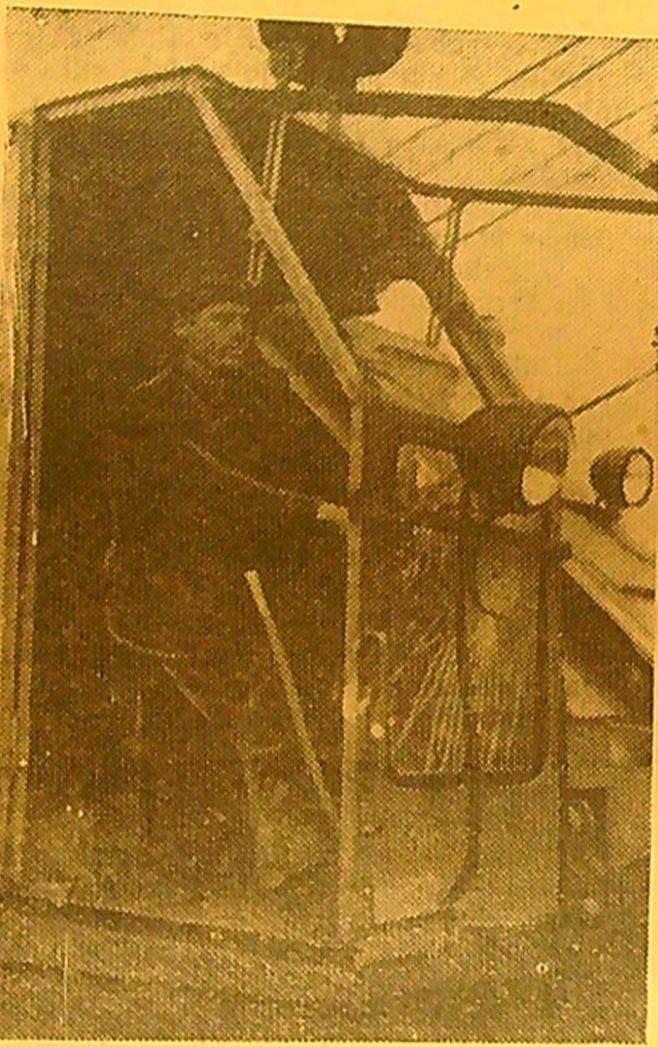
Girsių septynmetės mokyklos pionieriai pagerbė 1941 metais žuvusius komjaunuolius. Jaunieji leniniečiai prie jų garbei pastatyto obeliskio Degučiuose padėjo vainiką. ST. ROKSTELĖ

PRAVAZIUOJANT Stelmužės tarybinio ūkio centrą vieškeliu Zarasai—Raudinė šiaurinėje pusėje dėmesį patraukia galingas traktorių burzgimas. Pasukame į lauko keliuką, ir po kelių minučių motociklas ima buksuoti klampioje pievoje. Traktorių burzgimas girdisi dar stipresnis, net juntamas po kojomis drebinimas. Netoliese suartas didelis lygus pievos plotas, kiek kairiau iškasta nauja gili upeliūkščio vaga. Be žodžių suprantame — čia išsities nauja pieva, iš kur jau gal ateinančiais metais žmonės nebe ve-

žimukais graibys viksvas ir vilkžoles, o sunkvežimiais veš kultūrinių pievų sieną.

...Galingai burgzdamas, drebindamas po savimi žemę, kelmų rovikas savo nagus įsmeigia į žemę ir užgriebia naują krūmų ruožą. Pieva čia dar nenusausinta,

KUR KARKLAI IR VIKSVOS ŽĖLĖ, PIEVOS SUŽALIUOS

ir traktorininkui Minai Sokolovai reikia būti itin akylam, sėdint kabinoje jausti ar nepradeda grimsti vikšrai, ar neužbukuos traktorius. Tačiau jis prityręs melioratorius, ne naujokas tokiam darbe. Dar stipriau įsirėžia į minkštą pievą vikšrai, dreba žemė, traška raudamos šaknys, ir štai didžiulis žemės ir krūmokšnių šaknų raizginys iškyla priešais. Kelios minutės ir vėl išverčiamas kelmas, tiesiog bežiūrint auga švarus, lygus būsimosios pievos plotas.

Kiek toliau jau verčiamos būsimosios pievos vagos.

— Stelmužės tarybiniam ūkyje jau suariau 20 hektarų pievų, — pasakoja Zarasų MMS traktorininkas Matviejus Kartašovas ir su pasitenkinimu priduria: — Tai tik naujai įsavitintos balos ir raistai. Kitais metais čia jau ir su mašina bus galima šienauti. Žemė derli, šieno bus.

O už kalnelio, tai išmesdamas, tai nuleisdamas didžiulę savo ranką, buldozerio išverstoje trasoje juda ekskavatorius. Jau 4,5 km ilgio griovį iškasė ekskavatorininkas Ze-

nonas Ragauskas. Kasdien jis įvykdo po 2 išdirbio normas, išmesdamas po 180 kubinių metrų žemės. Pievos dabar bus sausos, neklimps vežimai su arkliais, nebukuos sunkvežimiai, vešliai žaliuos kultūrinės žolės.

— Per šį septynmetį mes įsivinsime 300 hektarų balų ir raistų. Sekančiais metais gerų pievų turėsime jau 50 hektarų daugiau, kaip šiais metais, — kalba Stelmužės tarybinio ūkio direktorius drg. Malcevas.

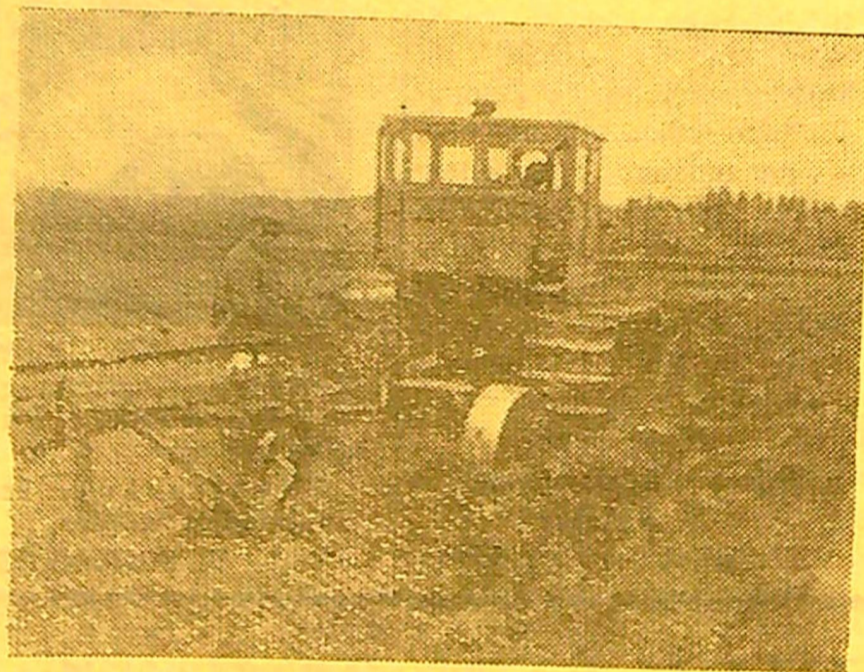
...Ten, kur dar šių metų pavasarį suko savo lizdus tilvikai ir pempės, kitais metais dūgs bitės žydinčiose pievose. Zmogus priverčia žemę duoti derlių.

Nuotraukose: viršuje: M. Sokolovo vairuojamas kelmų rovējas išrauna kelmą.

Kairėje: ekskavatorininkas Zenonas Ragauskas trasoje.

Apacioje: traktorininkas Matviejus Kartašovas verčia vagas būsimai pievai.

**A. Būgos tekstas
J. Blaževičiaus nuotr.**

Jo nepalenkė amžius

„Nemuno“ žemės ūkio artelės nario Igno Lukošiuo bulviakasis, I. Lukošiuonas pavardė jau seniai įrašoma į pasenusių kolūkiečių sąrašą. Ir tai suprantama, jam 72 metai. Daugelis tokio amžiaus žmonių jau seniai nedalyvauja kolūkinėje gamyboje. Tačiau Ignas nepasiduoda senatvei. Nuolat dalyvaudamas įvairiuose darbuose, jis teisėtai nešioja darbščiausio kolūkiečio vardą. Ne kiekvienas jaunuolis gali susilyginti su juo darbe. Štai, kuomet III laukininkystės brigadoje vyko bulviakasis, I. Lukošiuonas ne mažiau už jaunas moteris prikasdavo bulvių per dieną. Ir ne vien bulviakasyje. Stropumu šis kolūkietis pasižymi visur, kur tik jam tenka dirbti. Apie tai byloja nuolat audantis jo išdirbtų darbdarbių skaičius. Siuo metu Lukošiuo darbo knygutėje įrašyta virš 200 darbdarbių.

V. Urbonaitė

DAR DEŠIMT HEKTARŲ

Kaip puiku pavasarį, liucernos ražienose išaugo kai sužysta sodai ir lengvas vėjelis žarsto saujomis tūkstančius baltų lyg snaižės žiedlapių.

Tačiau didelis sodas — Razdobudkinas. — Juk ne vien tik puošia mūsų kolūkius. Tai tonos vaisių, tūkstančiai, šimtai tūkstančių rublių pajamų.

Sodų mėnuo pradedamas per respubliką. Prieš savaitę jis pasibeldė ir į „Raudonojo Spalio“ kolūkio duris. Ir per keturias dienas

15 duobių, pasodinti jose medelius, aprišti eglisakėmis.

Tai visai nedidelis darbas. Bet kai stvėrėsi visi, kolūkio sodas pasipildė 1500 naujų medelių.

Sodininkui Antanui Leipšuiiui darbo irgi užteko. Vienu metu būsimosios sodo teritorijoje darbavosi apie 80 žmonių. Prižiūrėk visus, pamokyk kiekvieną — darbo užtenka. O medelių reikia kruopščiai pasodinti. Ypač svarbu, kad būtų gerai aprištai. Juk nenaudėliai kiš-

medelių.

medelių.

TIKRINAME PASIRUOŠIMĄ GYVULIŲ ZIEMOJIMUI ŠONAS ŠYLA, ŠONAS ŠALA

Nuo Zdanovo vardo kolūkio centro pavažiavus Duosetų link, netoli fermų, matyti naujo pastato grebėstai. Viduje mūrijamos krosnys. Siame name šįmet įsikurs kolūkio fermų darbuotojos.

— Gyvensime bendrabutyje. Žada ir raudonąjį kampelį įrengti, — džiaugiasi kiaulių šėrikė Irena Cirkova.

Tikrai puiku. Žiemą, kai šiaurys suvers kalnus sniego, kiaulininkėms nebereikės bristi po kelis kilometrus kasdien į fermą. Ir dirbti kitas ūpas, kai tavimi rūpinasi. O argi taip? Pasiziūrėkime.

Kiaulidės virtuvėje šėrikės plauna bulves. Iš plovyklos bulvės byra ant ištrupėjusių grindų. O vanduo, išsitaškęs iš plovyklos, taip ir stovi, kol jį šluota suvaro į vandens nutekėjimo duobę. Ir telkšo balos. Be guminių batų — neįeisi.

Plyta irgi vos gyva, lyg statinė geležiniu lanku suveržta, kad visai nesubyrėtų. O geležinio viršaus taip ir neprisiruošiama padaryti, nors tai visai nesudėtingas darbas.

Remontavo — patepė moliu. Molis išdegė ir vėl byra. —vis tiek ištrupės. O juk visai nedaug reikėjo. Tik sutvarkyti grindis taip, kad būtų nuotakumas į kanalizaciją. Netelkšnotų vanduo, neištrupėtų ir cementas.

Kiaulidėje irgi betvarkė. Beveik pusketvirto šimto kiaulių sugrūstos po 5—9 nę dirbti tokiose sąlygose, viename garde. Net motinės po dvi teks laikyti. Zviegia, kandžiojasi. Net nėra kur apsisukti.

Štai kelios paršavedės dar ir dabar laksto lauke. Tik vakare jas įvaro į fermos kieme esantį svirną. O kas bus šalčiams prasi-dėjus, kai jos apsiparšiuos?

— Kiaulidžių nebestatysime. Kiaules laikysime šiaudiniuose nameliuose. Tai ir laikraščiai propaguoja. Sako, žymiai pigesnis, pažangesnis būdas, — aiškina agronomas Kazlauskas.

Ir norisi paklausti: kada? Kitais metais? O kaip šią žiemą?

Juk namelius kiaulėms galima dar ir dabar paruošti. Nei medžiagos per daug reikia, o ir darbo tik kelių lioms dienoms. Tačiau abejingas agronomo balsas sako visai ką kitą — kiaulės ir šią žiemą stumdysis ankštame tvarte.

Pažiūrėjus į naująjį bendrabutį, džiaugsmas ima. Puiku. Bet pamačius tą betvarkę ir nenorą ją išstaisyti, liūdna pasidaro.

Juk negana, kad vienas šonas šiltų. Jei kitas šonas šyla, reiškia — blogi dar reikalai. Ir šėrikėms, kurioms labai sunku išstai-gia diekiamą malonumą suteiks ir kažin kaip puikiai įrengtas bendrabutis.

B. Gidas

Jei ištiko nelaimė...

Įvyko kolūkiečių nelaimė: susirgo šeimos narys, sudegė namas, krito karvė ir pan. Zmogui neišsiversti be pašalinės materialinės paramos. Štai tokiais atvejais nukentėjus kreipiasi į kolūkio valdybą, kad pastaroji suteiktų reikiamą paramą. Pas Kalinino vardo žemės ūkio artelėje, šiuos klausimus sprendžia ne kolūkio, o visuomeninės kolūkiečių savitarpio pagalbos kasos valdyba. Tiesa, ypatingu kasos darbu mes dar kol kas negalime pasigirti, nes gyvuoja ji dar, palyginti, neseniai.

Savišalpos kasa susikūrė pas mus pereinamais metais. Žemdirbiai dar gerai nežinojo jos vaidmens, todėl ir narių skaičius pradžioje buvo nedidelis. Kasos nariais tepanoro būti tik 49 kolūkiečiai. Labai Padėjo kolūkiečiams ir žemės ūkio inspekcijos agronomas Z. Aksenavičius bei melioratorius-technikas Sinkevičius. Jiems kolūkiečiai turi dėkoti, kad medeliai išsiri-kiavo tiesiomis, lygiomis eilėmis.

Puikiai pasidarbavo ir G. Vellovaitė, E. Dubovskaja, L. Aleknaitė bei daugelis kitų.

Sodas neliks darbštuoliams skolingas. Jis atiduos jiems dešimteriopai.

Eg. BALEIŠIS

V. Guogytė savitarpio pagalbos kasos sekretorius

